

Til stk. 1 bemærkes iøvrigt, at den nugældende bestemmelses formulering: „Befindes det ved behandlingen af et dødsbo . . . .“ taget på ordene kunne lede til den opfattelse, at konstateringen af et efterkrav efter bobehandlingens afslutning ikke skulle medføre efterbetaling med dobbelt beløb; man har derfor for at undgå enhver tvivl valgt en anden formulering. Efterkrav, der først oplyses efter afslutningen af behandlingen af et dødsbo, må rettes mod arvingerne, jfr. stk. 3. I tilfælde, hvor et sådant efterkrav under de konkret foreliggende omstændigheder skønnes at ville medføre for hårde konsekvenser, vil der i medfør af bestemmelsen i § 160 være mulighed for at lempe eller eftergive efterkravet.

Ifølge stk. 2 skal efterbetaling med dobbelt beløb endvidere ske i tilfælde, hvor den, mod hvem efterkravet rettes, afgår ved døden, medens efterbetalingssagen verserer. En udtrykkelig regel herom findes ikke i den gældende bestemmelse, men denne er ved en i 1951 afsagt Vestre landsretsdom fortolket i overensstemmelse hermed. Ved den pågældendes død afskæres man fra at gøre et subjektivt strafansvar gældende, og de subjektive skyldforhold vil som følge af den pågældendes død under sagens behandling ofte være uafklarede. Den foreslåede bestemmelse er dog udformet således, at der ikke skal kræves efterbetaling med dobbelt beløb, såfremt det ved de foreliggende oplysninger må anses for godtgjort, at afdøde

ikke har gjort sig skyldig i svingagtigt forhold eller grov uagtsomhed. Må dette anses godtgjort, skal skatten kun erlægges med enkelt beløb. Hvis der ikke har foreligget gyldig selvangivelse fra afdøde, skal der dog beregnes tillæg for manglende selvangivelse efter reglerne i § 126, idet man dog har gjort den naturlige begrænsning, at anvendelsen af disse regler her ikke skal kunne medføre et større efterkrav end efterbetaling med dobbelt beløb.

Med hensyn til arvingernes hæftelse stemmer reglerne i stk. 3 med den gældende bestemmelse, dog at denne sidste lader arvingerne hæfte i det omfang, hvori de har modtaget arv „eller arveforskud“. Forsåvidt bestemmelsen med arveforskud tænker på forskud på fremtidig arv, synes den at kunne have lidet rimelige konsekvenser, og da arveforskud i betydningen: a conto-udbetalinger på arv under et skifte, dækkes af udtrykket „arv“, har man i den foreslåede bestemmelse indskrænket sig til at bruge dette udtryk. Hvad angår reglerne i stk. 3 angående en efterlevende ægtefælles hæftelse bemærkes, at denne hæftelse er af lignende beskaffenhed som den subsidiære hæftelse efter § 169, stk. 4 og 5.

Reglen i stk. 5 svarer til den gældende bestemmelse.

Til § 160.

Reglen betegner en udbygning af den almindelige hjemmel til lempelse, jfr. § 180.